

rigelighed som aldrig før, og de Penge, der udkrævedes for at opretholde Udstykningen i dens tidligere Omfang, var i Virkeligheden den Gang, hvor det kostede meget mindre at bygge, end det gør nu, kun smaa Summer i Forhold til de mægtige Millionbeløb, der rullede mellem den radikale Regerings Hænder. Dermed forekommer det mig nok at kunne taale Sammenligning, at vi nu i denne pengeknappe Tid, hvor Indskrænkninger og Besparelser paa alle Omraader er Dagens ubønhørlige, jernhaarde Krav til os alle, ved Siden af de mægtige Udstykninger, der finder Sted ved Hjælp af Jordfondens Midler, ved Udstykningen af Len og Stamhuse og af Præstegaarde, har kunnet forøge Bevillingen fra 5 til 12 Mill. Kr. aarlig. Der udstykkes i indeværende Aar mere end nogen Sinde tidligere, og der vil med de nu vedtagne Love udstykkes endnu mere næste Aar. Jeg mener, at det kan være berettiget overfor det ærede Medlem Hr. Mads Larsens drabelige Krav at nævne dette og sammenstille det med den ubestridelige Kendsgerning, at der aldrig, saa længe Staten har beskæftiget sig med Jordlovgivning, er oprettet saa faa Brug med Statsstøtte som netop i den radikal-socialistiske Glansperiode, 3-Aaret 1917—20.

Men det generer ikke det ærede Medlem Hr. Mads Larsen. Han kalder alligevel Venstres Jordpolitik forfejlet og kortsynet. Han udtaler ifølge Fortrykket af Rigsdagstidende, at Venstres Politik er en teoretisk og ganske uhensigtsmæssig Fastholden af et gammelt Begreb, Ejendomsretten. Ja, det ærede Medlem har Ret, Ejendomsretten er et gammelt Begreb. Det er lige saa gammelt som selve Menneskeslægten. Men det er samtidig et ungt Begreb, et Begreb, der har været udsat for Overlast — det skal jeg indrømme —, men det har vist sig, at dette Begreb opstaar forynget som Fugl Fønix af hver Brand, det bliver underkastet. Ejendomsretten er ung og uovervindelig, og den vil til alle Tider være det. Det viser sig bl. a. ogsaa deri, at hver Gang et nyt Menneske kommer til Verden og begynder at skønne om Forholdene omkring sig, er det første, der kommer til Udtryk, Respekten for mit og dit. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Mads Larsen skulde lære af de smaa Børn, af de allermindste Børn. For øvrigt kunde han maaske ogsaa drage Lære af vor egen Historie og af de Erfaringer, som indvindes i andre Lande i disse Dage, hvor man ogsaa har ment, at det var en stæ-

dig og uhensigtsmæssig Fastholden, naar man hævdede, at Ejendomsretten skulde man ikke forgribe sig paa.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa dette Emne, vi har jo drøftet det før, og vi kommer vel til at drøfte det igen, men jeg vil sige, at teoretisk og uhensigtsmæssig forekommer mig det ærede Medlems Opfattelse at være. Det er i Virkeligheden en fiks Idé, at man netop skal tage den Jord, der ikke er til Salg, i en Tid, hvor der bliver mere og mere Jord til Salg til nedadgaaende Priser. Og den er uhensigtsmæssig, fordi det ikke er Jord, der mangler, Vanskelighederne ligger andre Steder. Hvis de Herrer fra Oppositionens Side ikke var saa upraktiske og ikke var saa teoretiske, vilde de sammen med os tage fat paa de virkelige foreliggende praktiske Vanskeligheder og forsøge at løse dem. Som jeg tidligere har fremhævet — og det er min væsentligste Indvending mod hele dette utidige og altid fremhævede Krav om Ekspropriation — er denne Ekspropriation uhensigtsmæssig, fordi den vil undergrave Foretagsomheden netop i det Landbrug, som er vort Lands Specialitet. Hvis de Mænd, der stadig raaber op om den almindelige Ekspropriationsbestemmelse, vidste, hvad det er for et Ødelæggelsesværk, de vilde fuldbyrde i det danske Landbrug, hvis de fik Magt, som de har Agt, tror jeg, de vilde gaa lidt mere sagte med Dørene.

Det ærede Medlem Hr. Olufson var inde paa det gamle kendte Tema, at det er Spekulanterne, der fedes ved Laanene fra Statens Side. Det forekommer mig, at Udviklingen paa den kraftigste Maade har vist, at det ærede Medlem har Uret. Jeg ved ikke, hvad det er, det ærede Medlem er bange for. Er det selve Handelen med Ejendomme, det ærede Medlem frygter? Lad mig oplyse, at i Aaret 1921 er der solgt 3 344 Ejendomme med over 1 Td. Hartkorn — jeg ser ganske bort fra det langt større Antal Handeler med smaa Landejendomme, under 1 Td. Hartkorn, og udelader Tvangssalg og Familiensalg, der ogsaa udgør et betydeligt Antal —, og det samlede Antal Tønder Hartkorn fra disse større Ejendomme var 12 018. I 1918 var de tilsvarende Tal mere end dobbelt saa store som i 1920. Lige overfor disse Tal for Landejendoms-handelerne vil det ærede Medlem vist indrømme os, at det Antal større Ejendomme, der sælges til Udstykning, er meget ringe, er et ganske betydningsløst